

en forkert holdning. Landdistrikterne, de tyndt befolkede områder, udvikler sig på trods af regeringens politik. Det er vigtigt.

Man kan jo nok forestille sig, når man her for et par dage siden kommer med en afgiftspakke, som gør det mere besværligt at bo derude, og som gør det mere besværligt at leve derude, så ville det ikke være rart, hvis et flertal sender følgende ud til den befolkning: I skal vide, at det sådan set er på grund af os, det går godt ude hos jer. Det synes jeg nok at flertallet kan leve med; det behøver de trods alt ikke sende ud. Jeg tror nu heller ikke, det vil være noget, der vil blive modtaget med særlig megen glæde.

Nej, sandheden er jo, at derude trives initiativet, derude trives visionerne, derude knokler man med at få gang i produktionen, i omsætningen og få skabt arbejdspladser. Det er jo netop derfor, at der er sket meget ude i de tyndere befolkede områder. Og sådan en udvikling fører jo med sig, at man skal have nogle folk ansat. De skal så derud og bo. De skaber så arbejde til andre derude. De skaber både omsætning i detailhandelsleddet og i de øvrige butikker. De skaber skoler og institutioner osv.

Men tro nu ikke, at det er på grund af den politik, regeringen har ført, at man klarer sig derude. Jeg kan garantere for, at det ikke er på grund af den. Nej, det er skabt af de mennesker, der bor og trives derude. Og vi må håbe, at de også klarer den næste kur, de er blevet sat på af regeringen her for et par dage siden, hvor jeg kan forstå, at der måske følger mere med. Det håber vi ikke. Vi håber, at man lader være med at gøre det mere besværligt at være ude i landdistrikterne. Det har man simpelt hen ikke fortjent derude.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg lovede at komme tilbage med et andet indlæg for at kommentere den dagsorden, der er foreslået af regeringspartierne, SF og Enhedslisten. Men først vil jeg da godt spørge De Radikales og SF's ordførere, om det virkelig er rigtigt, at man ikke engang kan tage redegørelsen til efterretning. Er man så kritisk over for den? Vi kunne forstå, at det var en afgørende forudsætning for Enhedslisten, men så er det dog mærkeligt, at regeringen ikke vender sig andet sted hen. Det vil jeg gerne have et svar på.

Jeg vil sige om dagsordenen, at den er meget lang, og det har vi flere gange været kritiske over for. Jeg synes, vi skal bestræbe os på at gøre den kort. Det er ikke noget afgørende for

os, men jeg vil dog nævne det, når jeg nu går den igennem.

Og så er det jo også karakteristisk, at netop landdistrikterne igen er glemt, når man taler om, at landsplanpolitikken skal fremme en balanceret og bæredygtig udvikling af såvel store som små byer. Der tænker man slet ikke på landdistrikterne. Det kunne vi få ind i dagsordenen, hvis vi ville tilslutte os den. Men jeg synes bare, det er karakteristisk, at man bruger Roundup over for landdistrikterne: De skal pist væk. Der tænkes ikke rigtig på dem, og det forlign, der er kommet, smager helt af det samme.

Så er der nogle sproglige ting i dagsordenen. Alternativ betyder nemlig den anden mulighed, men jeg forstår, at man gerne vil have mere end to muligheder, så den er lidt inkonsekvent.

Derudover vil vi hæfte os ved, at der står, at man anbefaler, at amter og kommuner opstiller reelle ligeværdige og alternative muligheder i region-, kommune- og lokalplaner. Vi hæfter os meget ved ordet »anbefaler«, da det ser ud til, at den bliver vedtaget, fordi det i nogle tilfælde vil være en meget kostbar procedure. Og hvis der oplagt kun er én mulighed for at placere en given virksomhed eller en kommuneplans væsentlige afsnit, er der jo ingen grund til, at man skal opfinde en hel masse, som der aldrig, aldrig er nogen, der ønsker at bruge. Og der er så også allerede i dag muligheder for at forlange udarbejdet specielle planforslag. Så lad det være et godt signal. Vi har ikke problemer med, at man signalerer de elementer. Skal man fremme en debat, er det godt at stille nogle forskellige muligheder op, man kan vælge imellem.

Dagsordenen er lidt for bureaukratisk til os, og så har den altså ikke det dynamiske i sig som den dagsorden, vi selv har foreslået, og derfor vil vi stemme for det af os fremsatte dagsordensforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Afstemningen om de fremsatte dagsordensforslag vil som nævnt finde sted tirsdag den 13. maj 1997.